

מנחות טז

עניין: כל העושה על דעת ראשונה הוא עושה

מחזה אברהם פרשת ויחי

ישישבר חמור גרס רובן בין ה:שפטים וירא מנחה כי עוז והארץ כי נעמה ויע שכנו לקצול ויהי למוס עוזר: כחצתי צוק"א שאלות העוסקים בחו"הק והחוק"הק עריצת עליהם. כדנש למוחק אין לוור שעי"י יס גרעון נשכרם. כיון שמו"ע חונתן עליהם מקודם שחיו לומדים גם מחוך לער. (כי אין חומר כחסידות נחמילתה) הרי מוכרע שאלם גם עתה חיו נלער לא היו פורקים מונח עי"י וכל העושה על דעת הראשונה הוא עושה כן כחצתי צוק"א באריכות. וזהו י"ל ישכר חמור גרס רובן בין המושפטים. דהיינו שמורגל כ"כ צחורה הק' ע"ד שאינה עליו למוסא: ואין רולה לפרקס מונח ורובן זה גם בין שפטים מרעית: אין אהצת הצלע גורם לו פירוק מוסא עול חורה הק' אך אין הצחנת שכר. אחר כנעשה זה רגיל כ"כ. וההרגל שלו כנעשה כעצב וכבר דעת לנפשו ינעם. אך כיון שהיה נקי אגב חמיה ונחמילת וירא מנחה כי ע"צ והארץ כי נעמה דהיינו שהיה אז בידו לנרוד כנועם העמוגי עולם הזה ובמנחה ממוטול גרמיה צעול חוה"ק. וגם שהפוק מועליו עול חוה"ק כוחים עליו עול דרך ארץ. הלא רוצה דעלמא יומחק להם רגבי ארץ ויפה צעיניהם עול דרך ארץ כנועם. וצפרעו צחמי' יתיה מחות' מוריס כזית ולא ציר צפר ורם. כנולא שיש טעם מוש"י דרך ארץ ליטות מייגעו. וכל אדם עוב צעיכו מנחה מעול וחלוח עוה"י כנועם סלהם גוצר צחמי' קצא מוארעא וכו'. ואז נחמילת לא ינעם עריין כנועם דעת החו"הק ע"ד מוס"ה לא ידע אנת ערכה דהיינו שגם ערך מונח לא כודע. וארי יס ג"כ אחריות נחמילת שמוא לא יזכה ותחיה ח"ו תחורה קמא דמוחא ויפול צחלודות תרחי גיהנם ח"ו ועכ"ל ויע שכנו לקצול. שנחר חמילה סנלכות וקיצל על עמלו עול כנוס עוזר, שחוא לער ולא הרגיש כנוס כלל:

מחזה אברהם לרבי אברהם

מבוטשאטש פרשת ויצא

סולם מולג ארלה ורשקו מניע השמיעה והנה מלכא אלקים עולים ויורדים בו. יס לרמו צום כי אין צפרעו אלא מוס סנבלל. וכנעכוון נחמילת צחמלתו ע"י כנושך גם אח"כ צחקמיות. כאלו היה מוכין ככל פרגו ופרעו וכדקי"ל צחמיות קחוס"ק שכתחומר חמילה שפחה לשום. כל הקמיות שאל"כ כאלו משרש צפרעות. ועל דעת הראשונה הוא עושה וכן הוא ככל הענינים. וכנ"ש צוק"א. וחו קולם מולג ארלה. אף שאל"כ מולג ארלה צלי זכרון צנגלה ונפירות לש"ש מ"י מלכא אלקים עולים חמלה עי"י רשקו ראשיתו שמים צנגלה מניע השמים לש"ש וצחר רשקו גופא גריר. ויורדים מלכא אלקים אח"כ להשפיע רצ עוב גם צחקמיות. ע"ד ואנכי אעלך גם עלה רק מולד רכי חסידות החשוקה להצרות אהצת חסי"מכל לר צפרעות צריך שפעוים. כי מדי דגרי צו זכור אחרנו ער. עי"י דמעה צעיני החסידים הגדולים כאלו חקרון תחעוררת אהצת צפרעות ככל דיציר וריצור כאלו חים זה צגדר לב רחוק ומולד זה הוא מ"ש נקסא"ק

אמונת משה פרשת כי תבוא

[ה] ולקחת מראשית כל פרי האדמה וגו', תמיד מעשה צראשית, ממילא הראשית שלהם, איתא צם' מי השילות, צום המה צחמי' וצערך פרי האדמה, וע"י החזרת שהאדם מחזיר להקצ"ה ראשית פרי האדמה, הראשית להקצ"ה יוכל לעבוד את ה' באלותו צום מצבר א"ע כי יוכל לעבוד את ה' בכל מאדו, עכ"ל. ובראין הדברים עפ"י דברי חז"ל כל העושה על דעת ראשונה הוא עושה (עי' שנת ז"א, זכחים צ', שם מ"א), דהכא נמי נגרר דעתו ורצונו אל דעתו הראשונה, וכמו שהקדים ראשית פרי האדמה להקצ"ה כמו כן דעתו ורצונו לעבוד את ה' בכל מאדו, וכן י"ל דאם האדם מחזיר להקצ"ה את נפשו לעבוד את ה' צחמי' ככל לצנך וככל נפשו, צראשית הלילה, וצראשית היום, דהיום והלילה הם צריאה חדשה, כמו פרי האדמה, כמ"א צורא יום וילילה, והקצ"ה מחדש צטובו ככל יום

WHATSAPP

EMAIL

PODCAST

TORAHANYTIME

ALLDAF

DAFYOMI PORTAL

KOLHALASHON